

Трунова К. Р.

Студентка ХНАУ ім. В. В. Докучаєва

Науковий керівник д.т.н. Любимова Н. О.

ОХОРОНА ПРАЦІ ОСІБ ЗІ ЗНИЖЕНОЮ ПРАЦЕЗДАТНІСТЮ

При виконанні обов'язків з ліквідації аварій на техногенно небезпечних об'єктах працівники незворотно втрачають своє здоров'я, збільшується чисельність людей з обмеженими фізичними можливостями.

В Україні чисельність інвалідів за останні роки збільшилась і становлять сьогодні 2,6 мільйона осіб. Права осіб зі зниженою працездатністю на участь в активному житті суспільства й захист їхніх інтересів закріплені низкою законодавчих та нормативно-правових актів. Вони спрямовані на створення їм рівних з іншими громадянами можливостей у реалізації цивільних, політичних та інших конституційних прав і свобод.

Професійна реабілітація осіб зі зниженою працездатністю стала однією з найважливіших проблем суспільства. Тому що, як свідчить досвід практичної діяльності, особи з обмеженими фізичними можливостями не можуть на рівних конкурувати на ринку праці, особливо в сучасних економічних умовах, коли перехід до ринкових відносин вимагає інтенсифікації виробництва, підвищення вимог до загального фізичного та інтелектуального стану працюючих.

Інвалідність виникає в результаті великої кількості бар'єрів, які будуються суспільством стосовно людей з обмеженими фізичними можливостями, наприклад: дискримінація, недостатня доступність послуг з охорони здоров'я та реабілітаційних послуг, проблема доступності транспорту, приміщень та інформації. Роботодавці, які використовують працю інвалідів, зобов'язані створювати для них умови праці з урахуванням індивідуальних програм реабілітації та адаптації.

Людам з особливими потребами мають бути доступні можливості працевлаштування, щоб вони не жили в бідності або на благодійні пожертви. Послуги в сфері охорони здоров'я мають бути розроблені у такий спосіб, щоб задовольняти потреби людей з фізичними вадами.

В наш час існує велика кількість проблем, бар'єрів у суспільстві, котрі пов'язані з «інвалідністю» та потребують уваги для подальшого вирішення.

Неадекватні заходи політики і стандарти. При розробці нормативно-правових актів не завжди враховуються потреби людей з обмеженими можливостями, або не застосовуються на практиці існуючі заходи.

Нестача послуг. Люди з особливими потребами значно більш уразливі перед дефіцитом таких послуг, як медико-санітарне обслуговування, реабілітація, а також підтримка і допомога.

Яскравим прикладом є християнський проповідник, мотиваційний тренер та директор неприбуткової організації «Життя без кінцівок» Нік Вуйчич. Він народився без рук та ніг. Незважаючи на це, об'їздив близько 64 країн, виступаючи у школах, університетах та інших організаціях. «Моя місія - це допомогти людям знайти свій шлях у житті», - каже він.

З метою вирішення цих активних питань потрібно передбачати комплексний підхід. Доцільними є такі пропозиції: залучення осіб зі зниженою працездатністю до фізичної культури та спорту, повага до притаманної кожній людині гідності та особистої незалежності, недискримінація за вадами особистості, створення системи спеціалізованих обласних центрів фізичної реабілітації, таборів активної фізичної реабілітації та їх відділень у районах, соціологізація, працевлаштування із адекватним навантаженням та інше.

Висновок. Необхідно надати особам зі зниженою працездатністю можливість бути рівними серед людей, бути адаптованими в суспільстві. Бо як доводить практика, люди з особливими потребами можуть бути і стають

повноцінними членами суспільства, надихають своїм прикладом багатьох, зокрема й абсолютно здорових людей.

Література:

1. Кодекс законів про працю України (КЗпПУ) від 30.04.2017 р.
2. Постанова Кабінету Міністрів України “Положення про робоче місце інваліда і порядок працевлаштування інвалідів” № 314 від 3 травня 1995 р.

Чернякевич Я. С.

студенка ХНАУ ім. В. В. Докучаєва

Науковий керівник асистент Чуприна Ю. Ю.

ПОРЯДОК ДІЙ В УМОВАХ ЗАГРОЗИ ТА ЗДІЙСНЕННЯ ТЕРОРИСТИЧНОГО АКТУ

Терор став органічною складовою сучасного життя і набув глобального характеру. Тероризм (від латинського terror – страх, залякування) – це форма політичного екстремізму, застосування найжорсткіших методів насилля, включаючи фізичне знищення людей для досягнення певних цілей. Терористи намагаються розмістити вибухові пристрої у найбільш уразливих місцях, де зможуть завдати найбільшої шкоди населенню. До таких місць, як правило, належать:

- автомобілі;
- входи, внутрішні двори, підсобні приміщення адміністративних і житлових будинків та складських приміщень;
- урни для сміття, інженерні комунікації в місцях масового перебування людей (фестивалі, ярмарки, базари, супермаркети, підземні переходи тощо);
- громадський транспорт (вагони тролейбусів, автобусів, трамваїв, поїздів тощо);
- об’єкти підвищеної небезпеки тощо.